

BSC SPORTERFGOED 2025

BOUDEWIJN SCHAATSClub BRUGGE

Sporterfgoed van de Boudewijn Schaats Club

Sinds 1970 is de Boudewijn Schaats Club een vaste waarde binnen het Belgische schaatslandschap. Wat begon als een bescheiden vereniging met een passie voor het ijs, groeide uit tot een club met een indrukwekkende sportieve erfenis. Elk seizoen opnieuw nemen onze schaatsers actief deel aan wedstrijden, zowel nationaal als internationaal, waarbij we telkens opnieuw bewijzen dat toewijding en talent geen grenzen kennen.

2025 – De toekomst van ons erfgoed

Met een rijke geschiedenis achter ons kijken we vol enthousiasme vooruit naar wat komen gaat.

Kom en geniet mee van onze avonturen !

<https://www.boudewijnschaatsclub.be/nieuws>

OOSTENDSESTEENWEG 99
8000 BRUGGE
GSM 0478/67.37.21

An (58) is de Krak van De Haan: “Ik wil mijn persoonlijke records op de schaatsbaan blijven verbeteren”

An Mommaerts, de Krak van De Haan, met haar medeleden van de plaatselijke Brugse Shorttrack Club. © ACR

22.01.2025 om 19:06

De Krak van De Haan is bekend: An Mommaerts mag als internationaal shorttrackster een jaar lang de titel dragen. “Schaatsen vraagt wel een inspanning. Naast drie keer per week trainen doe ik aan krachttraining, fietsen en lopen.”

Op de voorbije Winter World Master Games of de vierjaarlijkse Winterspelen voor sporters van 30 jaar en ouder in het Italiaanse Bormio was An Mommaerts vorig jaar in het shorttrack in de categorie 55-59 jaar goed voor drie medailles: zilver op de 500 meter en de 1.000 meter, op de 1.500 meter behaalde ze brons. “Ik genoot met volle teugen van al die mooie races, legde nieuwe wereldwijde contacten bij een echt winters vakantiegevoel.”

Mooie beloning

Om aan dergelijke tornooien mee te doen, moet je officieel lid zijn van een club en bepaalde tijdslimieten halen. An haar beslissing om aan die Winterspelen mee te doen kwam er overigens het jaar voordien. Ze trok toen naar Amsterdam voor de Masters International Short Track Games of het WK shorttrack voor masters. Daar was ze in haar leeftijdscategorie op de drie afstanden goed voor een zilveren medaille. “Dit was voor mij een verrassing. Het was toen nog wat aftoetsen wat ik zou doen.” De prestatie in de Nederlandse hoofdstad was een mooie beloning voor haar harde werk en toewijding aan de sport. Ze gaf toen aan nog lang niet klaar te zijn met schaatsen. Het bleef kriebelen om wedstrijden te doen.

WIE IS AN MOMMAERTS?

Privé: Geboren in Brussel op 8 april 1966, woont in De Haan. Op haar 24ste, na een omweg via Gent (studies), van Brussel naar West-Vlaanderen verhuisd. Echtgenoot Bart Gevaert is een West-Vlaming. An is als grafisch designer werkzaam, samen met haar man heeft zij een eigen zaak: Gevaert

Graphics in Zwevezele. Er zijn drie dochters: Louise (33), Charlotte (32) en Margot (28) en sedert mei en augustus twee kleinkinderen: Telma en Felix.

Opleiding: Zat in het middelbaar in Brussel. Volgde daarna Toegepaste Kunsten in Gent.

Vrije tijd: Naast het schaatsen (shorttrack) in de winter en skeeleren in de zomer is An actief in een serviceclub. Voorts heeft ze een passie voor kunst. Bij het grafisch bedrijf is er een kunstgalerie.

WK in Canada

Een paar weken geleden heeft ze beslist om in maart dit jaar mee te doen aan het WK voor masters in Canada, op 21, 22 en 23 maart in Drummondville, tussen Quebec en Montreal. "Het wordt een korte trip. Ik vertrek op woensdag en de maandag kom ik al terug. Al heb ik lang getwijfeld om mee te doen. Het moet combineerbaar zijn met mijn werk. Voor het eerst zullen we met een Belgisch master-damesteam meedoen in de relay (aflossing). Ikzelf en drie shorttrackers uit het Gentse. Op internationaal niveau is dit voor ons land bij de masters wellicht een primeur. Dit gaf voor mij de doorslag om toch deel te nemen. Zonder mij was er geen voltallig damesteam, en vorig jaar heb ik binnen de federatie een beetje geijverd om de masters als ambassadeurs voor de sport wat meer in de picture te zetten. Ze zullen hier ook werk van maken liet ik me vertellen."

Finland

An zal er als oudste van de vier strijden tegen ervaren schaatsers uit landen van over de hele wereld. "Individueel zal een gouden medaille er misschien niet inzitten, maar ik hoop om ergens toch een zilveren of een bronzen medaille om de hals te krijgen. En met ons Belgisch relayteam? Dat belooft heel spannend te worden en we zullen alles geven om een mooie plaats te veroveren. Ik kijk er alvast naar uit, naar het WK. En mijn prestaties, met hopelijk nieuwe persoonlijke records. De volgende keer ben ik tegen de zestig en die tijden gaan niet blijven verbeteren. In 2028 zijn er weer de Winterspelen in Finland. Die zou ik toch graag nog meedoen om mijn ervaring op internationaal niveau in schoonheid te kunnen afronden."

DRIE VRAGEN AAN AN

Hoe en waarom ben je destijds met shorttrack begonnen?

"Toen de drie dochters groter werden, zocht ik wat tijd om aan sport te doen. Ik begon met skeeleren. In de club in Torhout vertelden ze mij dat als ik snel vooruit wilde gaan, ik in de winter moest schaatsen. Zo ben ik daar ingerold, zij het op latere leeftijd. Ik was een veertiger. De laatste tien jaar dreef ik mijn trainingen op, naar drie keer per week. Ik maak nog altijd progressie. Het is deels durven."

Een schaatsbaan opkomen, welk gevoel geeft dat?

"Op het ijs staan is moeilijk te omschrijven. Maar een of twee bochten goed kunnen nemen geeft mij voldoening. Ook alle zorgen, alle stress zet ik uit mijn hoofd als ik op de baan sta. Het is alleen maar schaatsen en niets anders."

Heb je advies voor de jongeren die schaatsen of shorttrack willen beoefenen?

"Zeker niet opgeven. Ik heb er ook enkele jaren over gedaan. In het begin is het wel doorbijten. Ook al om de techniek onder de knie te krijgen. Met meerdere keren te trainen ga je vooruit. Met vooral veel aandacht voor je evenwicht, durven en vooral diep zitten is belangrijk. De technische aspecten stuk voor stuk leren beheersen."

Shorttracker Tim Van Hoornick naar officieus WK

BRUGGE Tim Van Hoornick van de Brugse Shorttrack Club (BSC) neemt in het weekend van 22 en 23 maart in het Canadese Drummondville deel aan de Master International Short Track Games of het officieuze WK. Voor Tim Van Hoornick (38) is het zijn eerste deelname aan een dergelijk tornooi. Hij werkt als een ingenieur voor een bedrijf in Kuurne, gespecialiseerd in vliegtuigsimulatoren. "Initieel deed ik aan triatlon, als basis. Een vriend van mij bij de Damse Wielerhelden, die net een Ironman achter de rug had, was voor tijdens de winter op zoek naar een alternatief. Zo zijn we beginnen schaatsen en maakte ik drie seizoenen terug de stap naar het shorttrack."

heuse ervaring, een avontuur waar je nieuwe mensen leert kennen."

Tim zet zich daar volledig voor open, zij het zonder al te veel verwachtingen. "Het resultaat in Canada is ondergeschikt aan de belevenis. Ik reed eerder de Benelux-cup in Nederland, deed mee aan een zomerstage in Oberstdorf. Het shorttrack trekt mij echt wel aan. Het is een vat vol adrenaline, op zich wel verslavend." De Blankenbergenaar zal er vermoedelijk de gekende afstanden doen en met de Belgen samen wellicht ook de relay. "Mijn voorkeur gaat naar de langere afstanden, waar vooral de uithouding van belang is, zoals de 1.000 en de 1.500 meter. Het blijft een technische sport waar het allemaal in de bochten om

MONDIALE COMMUNITY

Ondertussen heeft deze schaats-sport de triatlon overgenomen en probeert Tim iedere training bij de BSC aanwezig te zijn, richting zijn uitdaging in Canada. “Dat ik daar niet alleen naar toe hoefde, gaf voor mij de aanzet om door te doen. Shorttrack vormt een ongelooflijk mondiale community. Ik zie het als een

doen is. Die techniek dien ik nog te verfijnen.” Tim meet 1m98. Zo groot zijn van gestalte noemt hij niet meteen een nadeel. “Het is vooral nodig om mijn heup goed in de bocht te zetten, de krachtfase ook. Om dan volgens je lengte een aparte stijl of techniek te ontwikkelen en die op te vangen door je benen goed te positioneren.” (ACR)

Tim Van Hoornick trekt in maart naar Canada voor het officiële WK. (foto ACR)

An Mommaerts in de medailles op officieus WK shorttrack

An Mommaerts in actie tijdens de 1.000 meter. (foto Tjerk Bartlema)

Redactie KW

31 maart 2025, 19:42

Voor de ambitieuze shorttrackers van boven de 30 vond in Drummondville (Canada) de MIST Games plaats, het officieuze WK shorttrack voor masters. An Mommaerts behaalde er over de hele lijn in de individuele afstanden brons, in de relay dames zelfs zilver.

Aan de Masters International Short Track Games namen 137 rijders uit elf verschillende landen deel, met – uitzonderlijk – een groot aantal vrouwen. Onder hen vertegenwoordigde An Mommaerts, binnenkort 59 jaar, ons land. Zij werd Krak van De Haan in onze krant en reed in haar leeftijdscategorie vier afstanden. Zowel op de 500, 1.000, 777 als de 1.500 meter of de superfinale werd ze telkens derde. Overall was An in +55 jaar goed voor brons. Nadien reed ze met de drie andere Belgische dames: Daphne Merlevede, Caroline Vandenbulcke en Jill Yla naar zilver in de relay.

An, lid van de Brugse Shorttrack Club, schaatste op de eerste dag naar een nieuw persoonlijk record op de 1.000 meter. “Dat was alvast een leuke start, want ook nadien volgden best wel spannende races. Voor mij is zo’n masterwedstrijd optimaal, omdat ik mij echt kan meten met tegenstanders van hetzelfde niveau”, vindt ze.

Stap vooruit

De prestaties waren boven haar verwachtingen, met als afsluiter een knappe aflossing. “Wij wisten als damesteam niet wat we moesten verwachten. Onze eerste rit was goed voor het vertrouwen, met de snelste tijd van alle damesteams. Dit gaf ons hoop op een medaille. In de finale hebben we zilver behaald.”

Op alle afstanden was het voor An belangrijk van bij de start goed mee te zijn. “Ik heb daar mijn focus op gelegd, zo ook op *diep zitten*. Al lukte dat niet bij elke rit. Ik heb ook ervaren dat ik op bepaalde momenten nog meer kracht moet zetten en *doorschaatsen*. Dat kan cruciaal zijn, vooral in de bochten. Onbewust heb ik daar soms wat steken laten vallen en wist ik dat het beter kon. **Maar mijn gevoel overheerst dat ik met deze bijkomende wedstrijdervaring toch opnieuw een stap vooruit heb gezet.**” (ACR)

“De sport is enorm geëvolueerd”: Brugse Shorttrack Club viert 55-jarig bestaan 8/10/2025

De Brugse Shorttrack Club bestaat 55 jaar en dat werd gevierd in Galerie Gevaert in Zwevezele. © ACR

Redactie KW

In 1970 werd de Boudewijn Schaatsclub opgericht. 55 jaar later draait BSC nog steeds mee in het nationale en internationale shorttrackcircuit. “Bij het openen van de ijspiste in het Boudewijn Seapark, op zaterdag 25 oktober, beginnen we met circa dertig leden aan een nieuw seizoen. Vanaf dan zijn er wekelijks vier trainingen voorzien.”

Willy Caboor reed in 1986 als eerste niet-Nederlander de Elfstedentocht. De Maldegemnaar had een grote passie voor het schaatsen en zorgde in 1970 voor het ontstaan van de Boudewijn Schaatsclub. Hij was oprichter, voorzitter en trainer. Zijn echtgenote Gilberte Claeys deed het secretariaatswerk. In analogie met wat Franky Vanhooren en Marij Timmerman uit Brugge als koppel nu al jaren doen bij de Brugse Shorttrack Club.

Meerdere olympiërs

Willy en Gilberte zijn intussen beiden 92 jaar. Zij stonden aan de wieg van een van de eerste snelschaatsclubs in ons land die al meerdere olympiërs voortbracht. “Willy schaatste in de Poseidon in Brussel. Met de komst van een ijspiste in het toenmalige Boudewijnpark in Sint-Michiels kwam hij in 1970 op het idee om daar een snelschaatsclub onder te brengen”, weet Franky Vanhooren, die er zelf op elfjarige leeftijd met shorttrack begon. “Ik ging daar in 1974 op woensdagnamiddag schaatsen met school. De lerares adviseerde mij om snelschaatser te worden omdat ik vlugger ging dan de rest en zo begon ik aan shorttrack.”

“In de zomer kan je ons vaak terugvinden op skeelers of op de fiets in onze clubkleuren”

Franky vertegenwoordigde ons land in 1992 in het Franse Albertville in een aflossingsploeg, samen met Geert Dejonghe als andere Bruggeling, Alain de Ruyter uit Knokke-Heist en de Antwerpenaar Geert Blanchart. Het viertal eindigde zeer dicht tegen de wereldtop. “In het verleden was shorttrack niet zo bekend. Daar is met de jaren verandering in gekomen. Ons land telt diverse ijsbanen. De meeste zijn privé, terwijl Hasselt, Liedekerke en Herentals tot Sport Vlaanderen behoren. Het is niet van een club te beginnen, je dient ook trainers te vinden die daar hun tijd willen insteken, en dat is niet zo evident.”

Winterspelen

Snelle bochten, straffe sprints en veel sportieve verhalen. De voorzitter van BSC haalt ze graag naar voren. Wim De Deyne, Ward Janssens in shorttrack en Mathias Vosté binnen de langebaan volgden in zijn olympisch spoor. “Vooral naar professionalisering toe is shorttrack enorm geëvolueerd”, vindt Franky. “In een sport die deel uitmaakt van de Winterspelen wordt door bepaalde landen, zoals Zuid-Korea, veel geïnvesteerd.” Ook het materiaal ziet er tegenwoordig anders uit. “Nu worden ze gefabriceerd met vliegtuigaluminium. Vroeger was dat niet verkrijgbaar. Dat zijn specifieke legeringen. In de luchtvaart moet dat licht zijn, maar bijzonder sterk. Het mes van de schaatsen is nog in staal, maar de buis waar het mes inzit, is van vliegtuigaluminium gemaakt; de bevestigingen tussen de buis en de schoenen ook”, weet de voorzitter.

Zwaantjes Roller Club

De trainingen van BSC op de Brugse ijspiste zijn op zaterdag en zondag, dinsdag en woensdag. “Hoe lang we daar nog kunnen blijven, is ieder jaar opnieuw een vraagteken. In de zomer kan je ons vaak terugvinden op skeelers of op de fiets in onze vaste clubkleuren zwart, rood en wit. Ook met dryland-oefeningen werken we aan onze schaatstechniek en uithouding.”

Voor het skeeleren werkt BSC samen met de collega's van Katjarisu uit Torhout en de Zwaantjes Roller Club uit Zandvoorde, waar Rino Vanhooren, de zoon van de voorzitter, hoofdtrainer is. Daar werd een verdere basis gelegd voor het komende ijsseizoen. “Mauro Defrancq zet zijn eerste stap richting het nationale team. Hij gaat naar school in Hasselt en zit er ook op internaat. Naast hem is er Tjorven De Vuyst. Hij traint bij ons in de club en ook in Gent, als een talent voor de toekomst. Maar ook bij de masters hebben we momenteel goede rijders zoals An Mommaerts, Stefaan Delille en Tim Van Hoornick.”

(Alain Creytens)

Uurrit van plaatselijke skeelerclub Katjarisu groeit uit tot succes

Op de 480 meter lange skeelerbaan van het stedelijk sportstadion Benny Vansteelant heeft de Torhoutse skeelerclub Katjarisu met succes zijn jaarlijkse uurrit georganiseerd. Er namen leden deel van Zwaantjes Roller Club Zandvoorde, iSkate Izegem en de Torhoutse thuisclub. De wedstrijd bracht bij de mannen spanning tot de laatste minuut. Het werd een duel op het scherp van de snee tussen David Danneel en David Lowyck. Beiden hadden na een uur 69 ronden afgelegd. David Danneel slaagde er als eerste in zijn extra ronde te rijden en pakte op die manier de overwinning. Bij de vrouwen was Amber Pierloot ongenaakbaar. Zij skeelerde in een uur 64 ronden bijeen en boekte daarmee een ruime voorsprong op haar naaste concurrentes. Op de foto de start van de uurrit. Katjarisu oefent de hele winter in zaal De Mast aan de Industrielaan, telkens op donderdag van 18 tot 19 uur (beginners) en van 19 tot 20 uur (gevorderden). Iedereen is welkom. (JS)

Tim en Stefaan Europees kampioen shorttrack aflossing: “Alles was vooraf perfect uitgestippeld” 7/11/2025

Tim Van Hoornick en Stefaan De Lille bezorgden ons land goud bij de masters op het officieus EK in Sheffield. (foto ACR)

Tim Van Hoornick en Stefaan De Lille van de Brugse Shorttrack Club (BSC) waren recent met de Belgische aflossingsploeg goed voor goud in Sheffield, op de European Masters Competition, of het officieus EK voor Masters. Voor Stefaan was het na 30 jaar opnieuw zijn eerste competitiewedstrijd.

Stefaan De Lille deed tot aan zijn 28ste wedstrijden in shorttrack. Wegens de vele blessures is hij gestopt. Door toedoen van zijn dochter Renée, die bij BSC met schaatsen begon, is hij op zijn 52ste opnieuw het ijs op gegaan. “Het schaatsen bleef een passie en dankzij Tim kon ik mee naar Sheffield, waar ik in een Belgische uitrusting kon rijden. Een droom die na jaren is uitgekomen”, glundert de 55-jarige Eernegemnaar, databeheerder bij de Vlaamse overheid.

Op het officieus EK liet Stefaan bij de masters 50-54 zien dat hij zijn techniek van weleer nog niet is verleerd. Hij werd met zijn ervaring knap derde op de 500m en 1000m en vierde algemeen.

Brons

Tim Van Hoornick (38), een ingenieur uit Blankenberge, nam in Sheffield deel in de categorie M35-39. Hij werd op de vier verschillende afstanden derde en was dus algemeen ook goed voor brons. “De concurrentie was iets minder dan op het WK. Bij Stefaan was het wel spannend, want het ging om de bronzen medaille, met een andere Belg: Tony De Roo van het Gentse STKG.”

Omdat hij derde werd op de 1.500 m, de langste afstand, en Stefaan vierde ging het brons naar hem. Samen met Tony, zijn clubgenoot Ken Bronselaer schaatsten Tim en Stefaan naar een gouden medaille in de 3.000 m internationale aflossingswedstrijd. “Doordat we met BSC geregeld in Gent trainen, kwamen we daar met elkaar in contact. Ken is bijzonder ervaren in de aflossing. Hij had vooraf alles perfect uitgestippeld en zo hebben we als enige Belgen redelijk comfortabel gewonnen.”

Mooie vooruitzichten

Mooie vooruitzichten voor het komende WK, in maart 2026 in Bialystok in Polen. “Ik kijk er naar uit om dit avontuur, waar ik dit jaar in Canada aan deelnam, opnieuw te beleven. Nu nog proberen Stefaan te overtuigen om mee te gaan”, besluit Tim. (ACR)

ASSEBROEK/Andere sporten 20.11.2025

Shorttracker Warre Van Damme (22) één week verwijderd van de Olympische Winterspelen: “Mijn droom is bijna realiteit geworden”

Shorttracker Warre Van Damme in volle actie. "Een ticket voor de Olympische Winterspelen is zeker haalbaar." (foto Isosport)

Tom Vandenbussche

Het is stilaan D-day voor de Belgian Ice Bears, onze nationale estafetteploeg bij de heren in de shorttrack. Op de komende twee Wereldbekermannen in Gdansk en Dordrecht moeten **Warre Van Damme** en co hun achtste plaats, die recht geeft op deelname aan de Olympische Winterspelen, veilig stellen. “Dat ticket is zeker haalbaar”, benadrukt de Assebroekenaar.

Stijn Desmet, de voorbije 3,5 jaar goed voor vier WK- en negen EK-medailles, is het boegbeeld bij de Belgian Ice Bears, maar met Warre Van Damme, een 22-jarige student geneeskunde uit Assebroek, maakt ook één West-Vlaming deel uit van de Belgische estafetteploeg die in februari 2026 aan de Winterspelen in Milaan hoopt deel te nemen. Daarvoor moeten ze in de top acht eindigen van de World Cup. In de eerste twee proeven, in het Canadese Montréal, werden de Belgen zesde en negende. Na de manches in het Poolse Gdansk (20-23 november) en het

Nederlandse Dordrecht (27-30 november) is een plaats bij de top acht vereist. Op dit moment staat België ... achtste. "Het ligt allemaal dicht bij elkaar", vertelt Van Damme. "We moeten positief vooruitkijken. Als we de foutjes van in de tweede World Cup kunnen vermijden, is dat ticket zeker haalbaar."

Wat zijn jouw kansen om een individueel ticket te veroveren?

"Eerder klein, maar onmogelijk is het ook niet. Binnen het Belgische team hebben we de verschillende afstanden onder elkaar verdeeld. Ik neem de langste afstand, de 1.500 meter, voor mijn rekening. In de laatste World Cups werd ik 43ste, terwijl de top 32 naar de Spelen mag. Ik zit daar dus ver en niet ver van, maar de focus ligt op de aflossing. Ik kampte de voorbije maanden wel met rugklachten, nadat ik begin augustus op training een kleine correctie moest doen en er iets in mijn rug schoot. Na een MRI-scan in oktober bleek dat ik een scheur in de discus had. Dit moet goed opgevolgd worden, maar ergens was het ook geruststellend. Ik kon de voorbije weken opnieuw normaal trainen."

Sinds dit jaar is Boedapest de uitvalsbasis van de Belgische shorttrackers. Hoe valt het mee in de Hongaarse hoofdstad?

"Goed. Op vlak van faciliteiten hebben we er alles wat we nodig hebben. We kunnen onze trainingsuren op het ijs, vaak twee keer per dag, zelf kiezen. Hetzelfde geldt voor de krachttraining. Alle benodigde materialen zijn aanwezig in de fitnessruimte. Er zijn rollen voorzien om intervalsessies op de fiets af te werken. De kwaliteit van het ijs is een stuk beter dan in België. En op de schaatsbaan in Boedapest zijn er geen boorden, maar meebewegende matten die ervoor zorgen dat valpartijen minder impact hebben. Zo is de kans op blessures veel kleiner. We hebben ook het geluk een heel team rondom ons te hebben: ijscoach Joey Mantia, physical coach Tom Mertens, een materiaalman en bij de federatie een topsportdirecteur die voor de juiste contracten en contacten met andere landen zorgt."

Ik vond een artikel terug uit februari 2019, naar aanleiding van jouw deelname aan het Europees Jeugd Olympisch Festival in Sarajevo. Daarin zei je: "De Olympische Spelen zijn het ultieme doel. Maar we moeten realistisch blijven: de weg is nog lang. Welke mogelijkheden krijg ik zelf? Hoe evolueert de omkadering? Lukt de combinatie met mijn studies? Ik werk stap voor stap verder. Wie weet waar dit verhaal eindigt?"

(glimlacht) "Ik vind het mooi om dat nog eens terug te horen. De EJOF in Bosnië-Herzegovina was mijn eerste grote internationale wedstrijd waarvoor ik een selectieprocedure moest doorlopen. Ik was toen 16 jaar. Daar in Sarajevo heb ik mijn eerste stap richting een leven als topsporter gezet. De omkadering is in die 6,5 jaar meegegroeid. Het is fijn om te zien dat mijn droom van toen zo goed als realiteit is geworden."

Over welke fysieke capaciteiten moet je als shorttracker beschikken?

“Een belangrijke kwaliteit is dat je heel hoge lactaatwaarden haalt, maar intussen wel je aerodynamische houding behoudt en je kracht efficiënt naar het ijs kan overbrengen. Niet evident, want een shorttracker maakt geen normale beweging. Je kan het vergelijken met MotoGP. Daar maken ze ook geen bocht door te sturen, wel door laag tegen de grond te gaan hangen. Daar heb je veel feeling voor nodig. Daarnaast heb je krachtige benen nodig en speelt het mentale aspect een rol. Shorttrack is een erg tactische sport. Dat maakt het niet evident, want terwijl je op technisch vlak van alles denkt, moet je ook tactisch nadenken.” (lees verder onder de foto)

Warre Van Damme, een 22-jarige student geneeskunde uit Assebroek, hoopt met de Belgische estafetteploeg in februari 2026 aan de Winterspelen in Milaan deel te nemen. (foto T7 Media Sport)

Wat is het verschil tussen shorttrack in individueel verband en een estafette?

“Alles wat ik hierboven beschreven heb, is ook van toepassing tijdens een estafette. Alleen vergt zo’n aflossing een nog betere conditie, want je moet in zes minuten tijd zeven of acht keer naar de leiding komen. Ook de samenhang met het team is cruciaal: goede wissels op het juiste moment, de andere persoon hard maar op de ideale manier duwen... In dat laatste aspect blinkt België uit. Met Stijn Desmet telt ons land slechts één wereldtopper, terwijl de anderen, onder wie ikzelf, ver van dat niveau zitten. Andere landen hebben individueel betere schaatsters, maar wij trainen

heel veel samen en zijn beter op elkaar ingespeeld. Zo kunnen we sterkere landen verslaan. In veel landen ligt de focus vooral op de individuele nummers. Dat is typisch België: het team primeert.”

Waar liggen jullie limieten?

“Vier jaar geleden werden we negende in de World Cup en haalden we de Winterspelen net niet. Ik was toen nog junior en mocht voor de eerste keer mee naar de Wereldbekerwedstrijden. Ik kwam niet in actie, maar maakte de trainingsopbouw en de sfeer errond mee. Sindsdien was ik er altijd bij. Zowel in 2024 als 2025 behaalden we een medaille op het EK. We stonden ook twee keer op het podium van een World Cup. In vergelijking met vier jaar geleden is er veel veranderd. We strijden nu echt mee voor de top acht.”

Hoe groot is de interne concurrentie?

“We zijn met acht voor vier plaatsen en trekken met zes naar elke World Cup. Hetzelfde geldt voor de Winterspelen. Er moeten er dus telkens twee thuisblijven, wat ervoor zorgt dat we elkaar naar een hoger niveau tillen. We hebben een zware selectieprocedure achter de rug. Het is een ingewikkelde procedure, maar dankzij mijn sterke prestaties op een selectiewedstrijd in september heb ik mijn plaats bij de Belgian Ice Bears voor het volledige seizoen verdiend.”

Hoe is het met jouw twee jaar jongere broer Fré?

“Goed. Hij is aan zijn eerste jaar bij de senioren bezig en is een volwaardig lid van ons trainingsprogramma, ook al haalde hij de selectie voor de eerste twee World Cups niet. Fré liet een goeie indruk na op de selectiewedstrijd, maar de puntentelling viel in zijn nadeel. Hij is de jongste van allemaal en kan nog groeien. Het is bovendien heel fijn om samen met hem in Boedapest te wonen. Ik vind het leuk om mijn opgedane kennis aan hem door te geven. De Spelen van 2030? Dat wordt voor hem de ideale timing. *(glimlacht)* En voor mij ook, al hoop ik er in februari 2026 al bij te zijn.”

Intussen ben jij ook bezig met jouw studie geneeskunde aan de KU Leuven. Hoe vlot de combinatie?

“In juni legde ik mijn laatste examen af van mijn bachelor, in juli en augustus werkte ik mijn bachelorproef af. Nu begin ik aan mijn master, maar dat is iets voor na de Winterspelen.”

Het lijkt me niet evident om, als wintersporter in een niet-wintersportland als België, een professionele omkadering uit te bouwen.

“De grootste opoffering is dat wij naar het buitenland moeten verhuizen. De langebaanschaatsers vertoeven in Heerenveen, wij, de shorttrackers, in Boedapest. Onze omkadering is serieus gegroeid. Dat hebben we te danken aan de knappe prestaties van Hanne en Stijn Desmet. Ook de aflossing doet het goed. Op die manier halen we meer budget binnen en kunnen we ons nog meer ontwikkelen, met dank aan Sport Vlaanderen en mijn persoonlijke sponsor Deforce Medical.”

Andere landen hebben individueel betere schaatsers, maar wij trainen heel veel samen en zijn beter op elkaar ingespeeld”
Warre Van Damme

Shorttrack is geen goedkope sport. Lukt het om alles financieel rond te krijgen?

“De voorbije jaren zat ik in het topsportstudentenproject van Sport Vlaanderen, waardoor ik een kleine vergoeding ontving. Dankzij de goede prestaties van de aflossingsploeg afgelopen winter is er beslist dat ik sinds oktober een halftijds profcontract heb.”

Een doorsnee student van 22 jaar geniet in deze tijd van het jaar van het uitgaansleven. Dat kan jij niet.

(schudt het hoofd) “De winter is voor ons een heel serieuze periode. Zelfs Kerstmis en Nieuwjaar worden erg beperkt gevierd. Het enige wat soms kan, is dat we na een wedstrijd wel eens een glas rode wijn drinken. Dat is goed voor de rode bloedcellen, zegt men. *(glimlacht)* Zolang het bij één glas blijft.”

Hoeveel dagen per jaar ben je nog in België?

(denkt even na) “In 2025 zullen dat ongeveer tien weken geweest zijn.”

Mis je sommige zaken niet?

“De laatste twee jaar niet, in het begin van mijn studentenperiode wel. Telkens wanneer ik uitging, vond ik dat leuk voor één keer, maar nu ook niet in die mate dat ik er mijn schaatscarrière voor opzij wilde zetten. Dat was de bevestiging dat ik de juiste keuze heb gemaakt.”

Zesde West-Vlaamse shorttracker op de Winterspelen?

Wim De Deyne op de catwalk om de officiële outfit van 'Team Belgium' voor te stellen. (foto Belga)

Shorttrackers **Alain De Ruyter**, **Geert Dejonghe** en **Franky Vanhooren** waren in 1992 (Albertville) de eerste West-Vlaamse deelnemers ooit aan de Olympische Winterspelen. Shorttrackers **Wim De Deyne** (Salt Lake City 2002, Turijn 2006) en **Ward Janssens** (Salt Lake City 2002), alpineskister **Marjolein Decroix** (Pyeongchang 2018) en langebaanschaatsers **Mathias Vosté** (Pyeongchang 2018, Peking 2022) **Sandrine Tas** (Peking 2022) traden in hun voetsporen. De kans is reëel dat met shorttracker **Warre Van Damme** en langebaanschaatsers **Indra Médard**, Sandrine Tas, **Fran Vanhoutte** en Mathias Vosté een recordaantal West-Vlamingen in februari 2026 naar de Winterspelen in Italië zal afreizen.

Kortom, onze provincie levert traditiegetrouw goede shorttrackers af. Toeval? Dat geloven we niet. "Het is inderdaad geen toeval", vertelt Wim De Deyne vanuit Astana in Kazachstan, waar hij als lid van het technisch comité van de International Skating Union (ISU) een Wereldbekermanche shorttrack voor junioren in goede banen leidt. "In Brugge heb je een shorttrackclub en daarnaast is er de prima werking van de federatie. Die heeft er veel aan gedaan om de werking binnen de clubs te verbeteren. Natuurlijk heb je talent nodig, maar als talent niet ondersteund wordt, geraak je er niet. Als dat wel gebeurt, schieten de talenten door naar het hoogste niveau."